

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΗΚΑΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΕΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΔΑΔΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 10.

‘Ο Γιάννης κι’ ο Μαρῆς,
μελοδνε κι’ ἀπορεῖς.

Γ.— ‘Ο Ἀριστείδης ὁ Πανᾶς ποῦ δημαρχεῖει τώρα
τυγχάνων πρωτοπάρεδρος ἐκ τῶν πολὺ σπανίων,
διὰ τοιχοκολλήματος ἐκήρυξε στὴ χώρα,
νὰ σπεύσωσιν οἱ ἐκλογεῖς τοῦ δήμου τῶν Κρανίων,
συμφώνως μὲ τῶν βουλευτῶν τὸ μέτρον τὸ δραστήριον
νὰ πάρουν τὰ βιβλία τους ἀπὸ τὸ Δικαστήριον,

X

Μὲ τὰ ὁποῖα, βρὲ Μαρῆ, σωτήρια βιβλία,
ἢ ἐκλογὴ ἐν μέλλοντι θὰ γείνεται τελεία
καὶ θὰ ψηφᾶνε μοναχὰ οἱ ζῶντες πληρωμένοι
καὶ ὅχι ὅπως μιά φορά
πῶβγαίναν κι’ ἔπερναν παρὰ
χιλιάδες πεθαμένοι.

X

Βιβλία τώρα θάχουνε αὐτοὶ ποῦ θὰ ψηφᾶνε
χωρὶς βιβλία, τίποτα δὲν ἔχουνε γὰ φᾶνε.
Γι’ ἄλλα βιβλία σήμερὰ δὲν γείνεται ὁμιλία
οὔτε καὶ γι’ ἄλλα πράγματα.

αὐτὰ νὰ εἰ τὰ καλλίτερα διδακτικὰ βιβλία
γιὰ νὰ μαθαίνης γράμματα.

X

Στὸ κράτος μας τὸ ζηλευτὸ
θᾶχης ἐγκόλπιον αὐτὸ
τὸ χεῖσιμο βιβλίο.

Μ.— Ἐγὼ γιὰ νᾶμαι σίγουρος θὰ πᾶ νὰ πάρω δύο.
Γ.— Ἐνα μονάχα δίνουνε σὶνὸν κάθε ψηφοφόρο
εἶναι βιβλία ἐγγραφῆς
ἢ λὲς πῶς εἶναι συγγραφεῖς
γιὰ νὰ πουλῶνται χάρισμα μὲ τὴν ὁκᾶ στὸ φόρο.

X

Γιὰ τὸ βιβλίο σου Μαρῆ, νὰ πᾶς στὸ Δικαστήριον
καὶ θᾶμπης μέσα στὴν αὐλὴ,
κι’ ἀφοῦ περάσης τὸ σκαλὶ
ποῦ ἀνεβαίνει γιὰ νὰ πᾶς στὸ ἀποχωρητήριο,
τριβᾶς ἐμπρὸς καὶ δεξιὰ χωρὶς νὰ κάμης βόρτα
καὶ σταματᾶνεις ἀκριβῶς στὴν τελευταία πόρτα,

X

Ἐνώπιον ἐπιτροπῆς
πῶς ὀνιμίσεις θὰ πῆς
κι’ ὀρκίζεσαι πῶς θα ψηφᾶς νὰ σώγης τὴν Ἑλλάδα
κι’ ἀμίσως ἢ ἐπιτροπὴ
χωρὶς καμμιὰν ἀνασκοπὴ
σοῦ δίνει τὴ φυλλάδα.

X

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
Πᾶς τῇ, σοῦ λέει, νὰ ψηφᾶς ἐκεῖ ποῦν τὰ καλύτερα
κι’ ὅταν νομίμως ζητήσης
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΜΕΘΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1Σ4Υ1Φ20124

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΥΡΙΟΥ

ποῦ ἀπὸ δώδεκα φορές ψηφίει πᾶσα ἕνα,
τόμος ποῦ ὃ μὴ γένοιτο δὲν ἔργει κανένας.

×

— Μὰ σὺ Ἀηξούρι πῶχονε μὴ τέτοια εὐκολία,
πάνε ποτὲ νὰ δέσουνε τὰ ἀνθρώπους μὲ βιβλία;
Ποῖος Ἀηξουριώτης θὰν' ἀπὸς ποῦ νὰ μπορῇ ν' ἀνδέξῃ,
τὸ θάνο πῶχει τὸν παρὰ
νὰ τὸν ψηφίσῃ μὴ φορὰ,
κι' ὄχι πενηταίξῃ;
Ἄλλ' εἶπω πῶς τοὺς ἔδεσαν καὶ μὲ βιβλία νόμον,
τῶν ψήφων ἡ διαλλογὴ
πάντα θὰ γέινεται ἀγῇ
καὶ πάντοτε ὡς ἐδίδεται καταμεσῆς τοῦ δρόμου.

— x x x x —

Στίχοι χωρὶς νὰ τοὺς μετρῶ,
στὸ Μηλιαρέση τὸ γιατρό.

"Ἄλλη κουβέντα δὲν ἀκούς τώρα κανένα μῆρα
παρὰ πῶς ἀπεφάσισε νὰ πάῃ στὴν Ἀθήνα,
ὁ Μηλιαρέσης ὁ γιατρὸς ὁ μόνος μὲς τὸν τόπο
ποῦ δόντια ἐξερίζωνε μ' εὐγενικόνα τρόπο.
"Ἄλλη κουβέντα δὲν ἀκούς νὰ λένε σὲ σαλόνι
παρὰ πῶς ἤξερε λαμπρὰ ὁ Γιάννης νὰ βουλῶν
τὰ δόντια πῶσ' ἀπλῶς μέσα στὸ κάθε στόμα
κι' ὅταν ἐγύρευες φίλ
τὴν αἰσθανόσουνε πολὺ
τ' ἀγγέλου σου τὴ βροῦμα.

"Οἱ με λύπη τᾶκουσαν πῶς ὁ γιατρὸς θὰ φύγῃ,
ἀλλὰ κι' ἐμὲ ὁ μισεμὸς κατάκαρδα μὲ θίγει
γιατ' ἦταν' ὁδοιογιατρὸς περίφημος τῷ ὄντι.
Στρίφει ματιοῦ στὸ πέταε τὸ πονεμένο δόντι.
Καὶ μὴ φορὰ πῶπόνεσε τὸ δόντι μου κι' ἐμένα
καὶ τόχα φοβερὸ μπελὰ,
τόσο μοῦ τᾶβγαλε καλὰ
ποῦ μᾶκανε διάθεσι νὰ βγάλω κι' ἄλλο ἕνα.

Τοῖς πάντας ἐπεδέχτο ἄβρογς καὶ φιλικώτατα
κι' ἐξῆλθεν τοὺς κυνόδοντας ἐπιστημονικώτατα.

Στῶν οὐλῶν τὰ ἐγκαύματα
ἔκατ' ὁ Γιάννης θαύματα,
κι' ἔβαλε δόντια ψεύτικα στὴν κάθε δεσποσύνη
ἐπιτηδείως καὶ λιμπράς.

ποῦ δὲν μπορούσε ὁ γαμπρὸς
ποτὲ νὰ διακρίνῃ.

Πῶς θὰ μὲς φύγῃ τῶλεγε ἀπὸ ἐτῶν τεσσάρων,
ἀλλὰ τὸν ἐκρατούσανε ἡ ντάμες ἄρον, ἄρον,
γιατ' ἦταν' ἄνθρωπος χρυσὸς καὶ καθεμὴ κακῶνα
ἐμπρὸς εἰς ἄνθρωπον χρυσόν.
πάει καὶ γέρνει σ' ἄν φασὸν
ἀπάνω στὴν πολιτρόνα.

Πολλὲς φορές μὲ τὴ φυγὴ τοὺς φίλους ἀπειλοῦσε,
μ' ἂν τότες μᾶς γελοῦσε,
σήμερα δὲν εἶν' ψέμματα. Ἀναχωρεῖ τὴν Τρίτη
δεικνύων τὸ συμβόλαιον πῶν οἰκίσε τὸ σπῆτι.

"Ὅλες τοῦ λένε τοῦ γιατροῦ ν' ἀφήσῃ τὸ ταξίδι
ἀλλὰ ὁ Γιάννης τίποτα! Θὰ φύγῃ δὲν ἐνδίδει.
Μωρὲ καλὲ, μωρὲ κακὲ, λυπήσου τόσα οἶλα!
Τοῦ κάκου! Τώρα τᾶδεσε ὁ Γιάννης τὰ μπαδύλα.
Τὸ συλλογίζεσαι γιατρὲ τί ἄδικο μᾶς κάνεις;
Ἀνένδοτος ὁ Γιάννης!

"Ὅλες τὴν ἀναχώρησιν τοῦ λένε ν' ἀναβάλλῃ
καὶ λένε δίχως νὰ ποιοῦν ἢ μία καὶ ἢ ἄλλη,
Γιαννάκη, ἄχ τὸ δόντι μου! Γιαννάκη, ἄχ τὸ γούλι μου!
Ἄλλ' ὁ Γιαννάκης τᾶδεσε τοὺς λένε τὸ μπαδύλι μου.
Λυποῦμαι ποῦ ὃ ἀπαρηθῶ τὰ ἱερὰ μας χόματα
μὰ τώρα πῶθεράπευσα ὅλα σχεδὸν τὰ στόματα
κι' ἀνάγκην δὲν θὰ ἔχουνε ἀπὸ τὰ φάρμακά μου,
καταλαβαίνω πρὸ πολλοῦ
πῶς ἂν δὲν φύγω καὶ γι' ἄλλου

θὰ μένουν ἀθεράπευτα τὰ δόντια τὰ δικὰ μου! »

"Ὅλες τὸν ἀγαπούσανε πολὺ τὸ Μηλιαρέση
λιγάκι νάθελε μιανῆς τὸ δόντι της πονέσῃ,
φοροῦσε τὸ καπέλο της κι' ἐπήγαινε στὸ Γιάννη
κι' ἐξεπορτίζανε πολλὲς πῶθ' ἐλάει σιργάνι
μὲ τὴν αἰτία τοῦ δοντιοῦ ποῦ τόσο τοὺς πονοῦσε
π' ὅσο νὰ πάνε σιτοῦ γιατροῦ μονάχο του περνοῦσε!

Σύρε Γιαννάκη στὸ καλὸ καὶ μὴν ἀκούς κανένα,
οἶτε γυναῖκες ποῦ μιλοῦν μὲ δόντια βουλωμένα.
Σύρε γιατρὲ μου στὸ καλὸ καὶ μὴν ἀκούσης στόματα
ἐπιτετηδευμένα,
ποῦ δὲν θὰ σιάσουνε ποτὲ μ' ὅλα τὰ διορθώματα
ποῦ τᾶωχεις κατωμένα!

Τὸ προσεγὲς « ZIZANION » θὰ ἐκδοθῇ τὴν Παρα-
σκευὴν ἀπὸ τοῦ Τετάρτου ἔσται τῆς ἀντικειμένου ἑορ-
τῆς τοῦ Ἁγίου Γερασίμου.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ἐλεγεῖον τοῦ Μυτᾶ
ὃς πρὸς Ὑψιστον πετᾶ.

Μυτᾶ μου, πεθαμένονε πικρᾶ, πικρὰ σὲ κλαίω
καὶ συμπολίτην χρήσιμον εἰλικρινὰ σὲ λέω.
Ἦσουν φτωχὸς, Γεράσιμε, καθὼς ἐγὼ καὶ σὺ,
ἀλλ' ἡ ψυχὴ σου ἔξερε πολλὰ καλὰ νὰ κάνῃ,
καὶ φίλος ὢν ἀχώριστος μὲ τὸ γλυκὸ κρασί,
τῇ λύπῃ δὲν τὴν ἔφηνες πολὺ νὰ σὲ πικράνῃ.

Θυμῶμαι πῶς ἐπὶ καιρὸν ὑπῆρξες ξενοδόχος
καὶ οἱ φίλοι ἔτρωγαν βρασὰ ἀλληλοδιαδόχως
καὶ δὲν τοὺς ἔκαμες ποτὲ γιὰ χρῆν ὁμιλία
ἀλλ' ἔσχισες φιλοσοφῶν ὅλα σου τὰ βιβλία!

Μὲ λύπη τὸ « Ζιζάνιον » τὸ τέλος σου κηρύττει
καὶ γαῖαν ἔχοις ἐλαφρὰν καλὴ μου συμπολίτη!

Ἀπεβίωσεν ἐν Ροσσιῳβίῳ κατὰ τὴν ἀκμὴν τῆς ἡλικίας
της ἡ Πάνα Α. Γαρμπῆ, σύζυγος τοῦ ἀγαπητοῦ συμπο-
λίτου μας Ἀναστ. Χ. Γαρμπῆ, Συλλυπούμεθα ἐγκαρδίως
τὸν ἀπαρηγόρητον σύζυγον καὶ τέκνα καὶ εὐχόμεθα τὴν εἰ-
ρήνην, παραμυθίαν.

Α.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐκφράζω τὰ ἄπειρα εὐχαριστήριά μου πρὸς ἅπαντας
τοὺς ἐνταῦθα καὶ ἀλλοχθὺ φίλους τοὺς μετασχόντας τῆς
θλίψεώς μου ἐπὶ τῷ θανάτῳ προσφιλεστάτης συζύγου.

Ἐν Ροσσιῳβίῳ 19 Ἰουλίου 1907

Ὁ τεθλιμμένος σύζυγος **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΓΑΡΜΠΗΣ**

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

Κατὰ τὸ ὀλιγοήμερον διάστημα καθ' ὃ ἔχω τὴν τιμὴν ἀ-
πόντος τοῦ κ. Δημάρχου νὰ διαχειρίζομαι τὰ τοῦ ἡμετέρου
Δήμου, ἐπανειλημμένας ἐπιθέσεις εἶχον ἐκ μέρους τῶν ἀρτο-
ποιῶν πρὸς αὐξήσιν τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου. Προσπαθῶν νὰ
ἀποφύγω τὴν ὑπερτίμησιν, καίτοι ἐγνώριζον ὅτι αἱ τιμαὶ
τοῦ αἵτου ηὐξήθησαν ἐπαισθητῶς, μέχρι τῆς ἐπανάδου τοῦ κ.
Δημάρχου μόνου ἀρμεδίου ὅπως λάβῃ πᾶν πρόσφορον μέτρον,
ἀλλ' ἐπιμενόντων τῶν ἀρτοποιῶν καὶ ἀπειλούντων διακοπὴν
τῶν ἐργασιῶν τῶν, ὑπεχρέωθην νὰ ζητήσω τηλεγραφικῶς
πληροφορίαν ἀπὸ διάφορα μέρη ἐκ τῶν ὁποίων ἐπίσθην ὅτι
πράγματι εἰς τὰς ἀγορὰς ταύτας ἡ τιμὴ τοῦ ἄρτου εἶνε ἀ-
νωτέρα τῆς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ἀγορᾷ κρατούσης ὡς ἐκ τοῦ κα-
τωτέρω δημοσιευομένου πίνακος προκύπτει. Ὡς ἐκ τούτου

καὶ ὅπως μὴ πραγματοποιούντων τῶν ἀρτοποιῶν τὴν ἀπει-
λὴν τῶν, εὐρεθῇ ἡ πόλις ἡμέραν τινα ἄνευ τοῦ ἀναγκαίου
ἄρτου, ἠναγκάσθην νὰ ἀποδεχθῶ τὴν ἐπὶ ἐν λεπτὸν αὐξήσιν
τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου, ἥτις ἄλλως τε εἶνε μηδαμινὴ, λαμ-
βανόμενων ὑπ' ὄψιν τῶν κατωτέρω κρατουσῶν τιμῶν.

Ταῦτα ἐνόμισα καθήκον νὰ γνωστοποιήσω τοῖς συμπολίταις
μου προκειμένου περὶ τοσούτου σπουδαίου κοινωνικοῦ ζητήμα-
τος, πρὸς ἄρσιν πάσης παρεξηγήσεως.

Πίναξ τιμῶν ἐν ταῖς ἀγοραῖς

Ἀθηνῶν Α' . κοίτης ἡ ἑκά λ. 60 Β' . λ. 50
Ζακύνθου » » ἡ λίτρα λ. 21 » λ. 18

Ἐν Ἀργυροπόλει τῇ 10 Ὀκτωβρίου 1907

Ὁ δήμαρχος Α' . Πάρεδρος
ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ ΠΑΝΑΣ

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ

ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

Ἐν Ληξουρίῳ ἡ ἐκρύβευσις καταστάσεως ἐφθασεν εἰς τὸ κα-
τακόρυφον. Διὰ μίαν διαφοράν ἐνός πηγαίου εἰς τὰ Μαν-
τζαβινατά, ἐγένετο σωστὸς πόλεμος μεταξύ δύο οἰκογενειῶν.
Ἐφανεύθη πυροβοληθεὶς ὁ Χασαλαμπος Λυμπεράτος Πρυγ-
θεὺς δὲ ὁ υἱὸς τοῦ φονευθέντος Γεωργίου, ἐπετίθη διὰ μαχαί-
ρας κατὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου Γιαννατοῦ ὑποπευόμενος τούτου
ὡς φονέα τοῦ πατρὸς τοῦ.

— Ὁ Γερασίους Κουταίνης ἡ Καντιλιώρος ἐπυροβόλησε
τὸν συλλαβόντα αὐτὸν ἐνωματάρχην διὰ χρεὸς τοῦ δημοσίου.

— Πολὺ περίεργος τόπος αὐτὸ τὸ Ληξούριον διὰ τὴν
Ἑλληνικὴν κυβερνήσιν καὶ τὴν ἐξουσίαν της!!

— Νρμίζομεν ὅτι πολὺ αὐστηρῶς ἔκριναν τὸν διευθυντὴν
τοῦ ταχυδρομείου μας κ. Βάρβην εἰ γράψαντες ἐν τῷ Κώ-
δωνι. Ἡμεῖς τοῦλάχιστον ἐξ' ὧσων ἀντελήφθημεν, εὐρίσκο-
μεν τὸν κ. Βάρβην ἱκανὸν καὶ εὐγενὴ ὑπάλληλον, διατροπύ-
ντα μεγάλῃν τάξιν εἰς τὰ γραφεῖα καὶ ἐν γένει εἰς τὴν ιερα-
πευαίωσιν τῆς ὑπηρεσίας.

— Ἀπεβίωσεν ἐν τῇ ἀνείξει τοῦ βίου της, ἀγαθὴ καὶ
εὐφροεστάτη, κήρη ἡ Ροζα Βαυτιναῖα, μόλις συμπληρώσασα τὰς
σπουδὰς της καὶ λαβοῦσα τὸ πτυχίον ὡς διδασκαλίς της
Γαλλικῆς. Συλλυπούμεθα θερμῶς τοῖς ἀτυχεῖς συγγενεῖς της
αἵτινες ἀντὶ πάσης θυσίας τὴν ὑπεστήριξαν, ἀλλ' ἀπηνῆς
εἰσαρμένη διέψευσε τὰς ἐλπίδας τῶν.

— Εὐχαρίστως ἀγγέλαμεν τὸν προβιβασμὸν τοῦ ἐν Ὁ-
δησσῷ συμπολίτου μας πρωθιερέως κ. Α. Παφάνη εἰς ἀρχι-
μανδρίτην δυνάμενον κατὰ τοῦ Ρωσικοῦ ἐκκλησιαστικοῦ
κανόνα νὰ φέρῃ τὴν ἀρχιερατικὴν μῆτρην. Ἀνέκαθεν ἡ
Ρωσικὴ ἐκκλησία φαίνεται ἐκτιμώσα καὶ βραβεύουσα τὰς
ἀρετὰς τοῦ ἑλληνικοῦ κληρικοῦ.

— Κερτίσασα ἐκ Παρισίων καὶ ἐξ Ἀθηνῶν πλουσίαν καὶ
ὄπως νέαν συλλογὴν ὑλικῶν διὰ τὸ κατάστημά της ἡ Μο-
δίστα γυναικείων πλῶν δεσποινὶς Μαρία Γαρμπῆ, παρακαλεῖ
τὰς ἀξιοτίμους κυρίας νὰ κάμουν μίαν ἐπίσκεψιν ἐκεῖ.

ΙΛΚΩΒΑΤΕΙΟΝ Ὁ Νεοσύλλεκτος.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΥΠΟΓΡ. « ΛΕΟΝΤΟΣ » Ν. Η. ΚΟΥΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ